

privilegeret Fiskeri ved vore Kyster. Denne Paragraf bestemmer nemlig, at Retten til Fiskeri med Nalegaard og Nalestader udelukkende tilkommer Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, det vil altsaa sige: tilkommer de Agerdyrkere, som bo langs Stranden. Vel tillader Paragraffens Ordlyd, at der ogsaa maa fiskes af andre med fritstaaende Kuser, men dog med den Tilføjelse, at saadant Fiskeri ikke udøves i saa stor en Nærhed af de i Forbindelse med Nalestadet udsatte Naleruser, at det skaber Fiskeriet med disse. Det er altsaa her Agerbruget og ikke Fiskerne, der vedvarende have første Prioritetsret til Fiskeri af Nal ved Kysten. — Man har talt om den store Sagkyndighed og Dygtighed, hvormed Fiskeriloven af 5te April 1888 er udarbejdet. Jeg skal ikke tale nedsettende om denne Sagkundskab og Dygtighed og navnlig ikke forringe den biologiske Stations For tjenester i saa Henseende, men skal dog tillade mig at bemærke, at er det Tilfældet for Lovens Vedkommende i sin Helhed, maa § 6 danne en stor Undtagelse herfra. Saa vidt jeg har forstaaet denne Paragraf, er den ligefrem affattet i saa vage og ubestemte Udtryk som vel muligt; det ser næsten ud, som om den var beregnet paa, at ingen skulde kunne forstaa den. Der er ved denne Paragraf mange Mangler, jeg kan gerne sige baade med Hensyn til, hvad der staar, og hvad der ikke staar i den. Der er f. Eks. ikke sat nogen Bestemmelse om, hvor nær man maa komme med sine fritstaaende Kuser til det faststaaende Redskab, som Lodssejerne have udsat. Naar der ingen Bestemmelse er taget paa dette Punkt, saa bliver Bestemmelsen om, at Fiskerne maa udsætte fritstaaende Kuser paa Kysten, aldeles betydningløs; thi hvor de end sættes, vil det altid kunde gøres gældende, at de staa i Vejen for de faste Kuser, som Lodssejeren har udsat; hvor de end staa, vil det altid kunne siges, at de indfange de Fisk, som Lodssejeren ellers skulde have i sine Nalestader og Nalegaard. Dernæst mangler der Bestemmelse om, hvem der skal afgøre Tvistmaal om, hvorvidt de fritstaaende Kuser skade de fra Nalestadet udsatte Kuser. Jeg kan i saa Henseende fuldstændig slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds (Trolle) udtalte, at der burde nedlægges et Fiskerævn, som kunde dømme i saadanne Tvistmaal. Endvidere vil jeg for det tredje og det fjerde spørge: Hvad betyder „Nalestade med derafra udsatte Kuser“, og hvad betyder „fritstaaende Kuser“? Man ved, hvad Nalegaard er; vi have nylig hørt en Forklaring deraf af det ærede Medlem

for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Røedt); man ved ogsaa, hvad Kuser er; men hvad forstaa man ved Nalestader? Det er ikke let at forklare; der er maaste ikke et eneste Medlem her i Tinget, som med Sikkerhed kan sige mig, hvad Lovgivningen mener med Nalestader. Et Fiskeredskab er det ikke, og der kan altsaa ikke være anden Forklaring deraf, end at det er det Sted ude i Vandet, hvor man sætter sine Kuser. Men hvis det er Tilfældet, har man jo udbvidet Privilegierne angaaende Nalestader i en ganske forbavsende Grad, idet man ikke alene tillader Lodssejeren at have Nalegaard, men ogsaa tilstaa ham Privilegium paa ganske almindeligt Kusefiskeri. Men jeg forstaaer ikke, hvad Grund man havde i 1888 til at udbvide Agerdyrkerens privilegerede Fiskeri og tildele Fjolt, som ellers ikke besatte sig med Fiskeri, og som ikke skulle leve af Fiskeri, større Rettigheder, end de fra gammel Tid oprindelig have haft. Jeg synes, at det maatte være i god Overensstemmelse med Tidens Tanter, hvis man tværtimod gik den modsatte Vej og indskrænkede saadanne Monopoler i Stedet for at udbvide dem. Monopolernes Tid burde dog vistnok snart være forbi. — Og hvad Forstel er der paa fritstaaende Kuser og andre Kuser, som Lovforslagets § 6 omtaler? Jeg tænkte først paa, at Meningen maatte vel være den, at man ved faste Kuser forstod saadanne Kuser, som vare fæstede til Bunden ved Bæle, medens man ved fritstaaende Kuser mente saadanne Redskaber, som bleve gjort fast ved et Befæstigelsesredskab, som af Fiskerne almindelig kaldes „Krabbe“. Naar altsaa Lodssejeren havde udsat en Kuserække, saaledes som Kuserne jo sættes, nemlig paa den Maade, at den ene Kuses Råd begynder der, hvor den anden Kuses Rube er beliggende, hvorved der dannes en lang Række, som gænger Fiskene ind i Fælben. — skulde Fiskerne have Tilladelse til at sætte enkelte Kuser ud hist og her, befæstede ved Krabber alene, men ikke ved Bæle. Jeg erkyndigede mig herom, men jeg har faaet det Svar derpaa, at det var ikke Meningen; enten en Kuse staa fastgjort ved Krabber eller Bæle, kan den være lige fritstaaende. Altsaa er der ikke anden Forklaring tilbage paa dette Spørgsmaal, end at Meningen med Lovparagraffen maa være, at Fiskerne kunne sætte en enkelt staaende Kuse, men ikke en fortløbende Kuserække ud i Nærheden af Land, nota bene, naar den, som det staar i Paragraffen, ikke kommer saa nær ved de faste Stader, at den skaber Fiskeriet med disse. Men naar det er Meningen, hvorfor staaer det saa ikke skrevet saaledes, at man kan sætte Meningen? Hvorfor staaer der ikke